

Heerlijk om de **kerstboom** in huis te halen en **lichtjes** in de buxusbollen te doen

Zodra ik klaar ben met het schilderen van de granaatappel (het symbool van de vruchtbaarheid) kan het feest van kerst beginnen. Heerlijk om de kerstboom weer in huis te halen en de buxusbollen in de tuin met lichtjes te versieren. Het geeft zo'n een feestelijk gevoel als je in het koude, natte donker thuiskomt. Behalve de kalkoen en de zware boodschappen krijgt dit keer ook de zolder veel aandacht. Voor onze kleine prins wordt de box vanachter dozen vol herinneringen tevoorschijn getoverd. De kinderstoel en het ledikantje waarin zijn vader en jonge tantes nog hebben geslapen. Kleinzoon David komt weer logeren en dus mag

er wel een nieuw matrasje en een nieuw lakentje komen. Ook nog een nieuwe babyfoon erbij. In ons hoge stadshuis blijkt het namelijk niet echt praktisch bij elk geluidje meteen drie trappen op en af te snellen. De kinderen parkeren de vracht babyspullen die ze voor hun kleine hongerslap meenamen en we wandelen samen naar de kerstnachtsdienst. In de eeuwenoude Pieterskerk klinkt de *Boodschap*

van *het Licht* nog altijd even opbeurend. De dominee citeert een dichter die het licht een zoen voor de ogen en zelf voor het hart noemde. Hij bidt voor bevrijding van eigengerichtheid, tegen hoogmoed en voor genuanceerdheid. Ook ik voel me aangesproken, want voor je het weet ben je te veel met jezelf bezig of sta je te snel met je oordeel klaar. Vrijwilligers van het Rode Kruis gaan door mijn gedachten. Hun belangeloze inzet is niet alleen op dagen als deze een voorbeeld voor ons allemaal. Warm en lichtend als de kerstboom thuis. Maar nog een piekje mooier! (Kijk maar eens op www.workmate.nl als u weer aan het werk gaat) ✨